

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/50/2018
Identifikačné číslo spisu: 4417892606
Dátum vydania rozhodnutia: 05.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4417892606.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 5. decembra 2018 v trestnej veci obvineného N. I., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného, ktoré podal prostredníctvom svojej obhajkyne Mgr. Helyny Farkašovej, advokátky v Nových Zámkoch, proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 10. januára 2018, sp. zn. 2To/87/2017 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 26. októbra 2017, sp. zn. 0T/67/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného N. I. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 26. októbra 2017, sp. zn. 0T/67/2017 bol obvinený N. I. uznaný z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na skutkovom základe, že

- dňa 30 júna 2017 v čase okolo 16.45 hod. prišiel pred bránu rodinného domu na adresu G. R., N.. XX, pričom ako poškodená N. C., nar. X. A. XXXX, bytom P., prechodne bez prihlásenia bytom G. R., N.. XX, počula z ulice hudbu, vyšla na ulicu, kde jej obžalovaný povedal, aby mu dala jeho veci, tieto mu pomaly vynášala pred bránu, keď vynášala na doske našróbované klince a šróby, ťahala to po zemi, obžalovaný po nej skríkol, aby to zdvihla a neťahala po zemi, keď bola pri ňom bo vzdialenosti asi 50 cm, tak jej povedal „prijebem tí“, poškodená dosku kládla na zem, pričom obžalovaný ju udrel zovretou päťou do pravého líca pod oko, ona mu dala jednu facku po tvári, potom sa vrátila do dvora a išla mu zobrať červenú bandasku, s ktorou išla za ním na ulicu a keď ju podala obžalovanému a otočila sa, tak on ju hodil do jej ľavej nohy, išla naspäť do dvora, potom ako si obžalovaný zobral svoje zvyšné veci a šiel k autu, poškodená išla za ním, aby zamkla bránku a keď bola pri bránke, tak sa pozerala na obžalovaného N. I. a on gestom pravej ruky a to tak, že si išiel jeho pravou rukou od jeho ľavej časti krku k pravej časti naznačil podrezanie a povedal „dnes pôjdem do P. a podrežem malého N.“, čím u poškodenej N. C., nar. X. A. XXXX, bytom P., prechodne bez prihlásenia bytom G. R., N.. XX, vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, ako aj o život a zdravie svojej rodiny a obavu z

uskutočnenia vyhrážok, pričom zranenia poškodenej spôsobené neboli.

Za to mu súd uložil podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho súd pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok ihneď po vyhlásení napadol odvolaním obvinený.

Krajský súd v Nitre uznesením z 10. januára 2018, sp. zn. 2To/87/2017 podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného N. I. zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 2To/87/2017 v spojení s rozsudkom Okresného súdu nové Zámky sp. zn. 0T/67/2017 podal obvinený N. I. 6. marca 2018 osobným písomným podaním dovolanie, ktoré upresnil prostredníctvom obhajkyne 9. mája 2018, doručené okresnému súdu 11. mája 2018. Ako dovolací dôvod obvinený uviedol porušenie ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Podľa názoru obvineného uznesenie odvolacieho súdu bolo založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a vina obvineného nebola riadne preukázaná. Rozhodnutie o vine obvineného, je založené výlučne na výpovedi poškodenej N. C. a svedkyne K. E., ktorým súd uveril ich tvrdenia, a ktoré ho ako jediné usvedčujú zo spáchania skutku. Súd obranu obvineného vyhodnotil ako účelovú. V tejto súvislosti obvinený poukázal na výpoveď K. E., ktorá vo viacerých smeroch je v rozpore so zisteným skutkovým priebehom udalostí. Svedkyňa príkladom uviedla, že dňa 30. júna 2017 obvinený mal prísť po vec „s tými Cigánmi z Komjatíc“ a prítomný mal byť aj „ten starý, ktorý nemá vodičák A. V., on mu robí šoféra a ešte jeho syn 15-ročný“. Táto skutočnosť nebola preukázaná, nakoľko pre veci si obvinený išiel sám, čo potvrdil aj svedok A. V. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní, kde uviedol, že o skutku z 30. júna 2017 nemá žiadnu vedomosť, lebo jednoducho pri tomto nebol. Obvinený upozornil na tú skutočnosť, že dom, v ktorom býva vedkyňa E., je vzdialený od miesta, kde sa mal skutok stať cca 50 metrov, taktiež svedkyňa E. uviedla, že od miesta incidentu bola vzdialená 30-40 metrov a sama potvrdila, že pri jeho príchode mu hrala v aute hudba. Podľa názoru obvineného nie je možné, aby svedkyňa E. počula o čom sa obvinený s poškodenou rozprával. Obvinený nemá so svedkyňou E. dobrý vzťah. Podľa názoru obvineného bola voči nemu zaujatá. Nie je pravdou, že poškodená zo strachu pred obvineným prespávala u nej. Obvinený by nikdy nedokázal vzťahnúť ruky na svoje deti. Svedok K. E. v podstate potvrdil, že o vzťahoch medzi obvineným a poškodenou vedomosť nemá. Obvinený je toho názoru, že nie je možné rozhodnúť o vine, pričom súd založil rozhodnutie len na výpovedi jediného svedka, a to poškodenej, pričom jej výpoveď nie je potvrdená žiadnym iným relevantným dôkazom. Z týchto dôvodov požiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby po preskúmaní dôvodov dovolania vydal tento rozsudok: Uznesenie Krajského súdu v Nitre z 10. januára 2018, sp. zn. 2To/87/2017 sa zrušuje a vec sa vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila podaním zo 14. júna 2018 prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Zámky (ďalej len „prokurátorka“).

Prokurátorka považuje dovolanie obvineného N. I. za nedôvodné a napadnuté rozhodnutia súdov oboch stupňov za zákonné a správne. Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku podľa názoru prokurátorky nie je naplnený.

K tvrdeniam obvineného uviedla, že je potrebné sa stotožniť s napadnutým uznesením Krajského súdu v Nitre, nakoľko odvolací súd v rámci odvolacieho konania dospel správne k záveru, že súd prvého stupňa v predmetnej trestnej veci vykonal dostatočne rozsiahle dokazovanie, pričom dôkazy vyhodnotil tak jednotlivo, ako i v súhrne a dospel k správne záveru, že obvinený sa dopustil konania kladeného mu za vinu tak, ako je uvedené v napadnutom rozsudku a že svojim konaním naplnil zákonné znaky

žalovaného trestného činu. Taktiež je správny právny záver odvolacieho súdu, že napriek skutočnosti, že obžalovaný popieral spáchanie trestnej činnosti kladenej mu za vinu, jeho vina bola jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Súd I. stupňa správne poukázal na výpoveď poškodenej N. C., ako aj na ďalšie svedecké výpovede, predovšetkým svedkyne K. E., svedka K. E., ale aj svedka A. V. Všetci títo svedkovia boli poučení podľa svojho procesného postavenia, predovšetkým o povinnosti vypovedať pravdu a nič nezamlčať, ako aj o trestno-právnych následkoch krivej výpovede a krivého obvinenia. Tiež je potrebné uviesť, že odvolací súd nemal dôvod neveriť výpovedi poškodenej N. C., ktorá potvrdila, že keď prišla na ulicu obvinený ju udrel päťou pod pravé oko, na čo mu vrátila facku a obvinený hodil do nej bandasku. Pri odchode kričal, že N. je v P., pôjde tam a podreže ho, pričom toto svoje tvrdenie mal potvrdzovať aj gestom rukou pod svojim krkom. Keďže ju obvinený fyzicky napadol, bol rozčúlený a vyhrážal sa jej, vzbudilo to u nej obavu, že tieto vyhrážky uskutoční. Konanie obvineného voči poškodenej potvrdila vo svojej výpovedi tiež svedkyňa K. E., ktorá uviedla, že osobne videla, že obvinený udrel poškodenú do oka, hodil do nej bandasku a ďalej uviedla, že počula aj vyhrážky zo strany obvineného, že kričal na poškodenú, že pôjde do P. a N. podreže krk, pričom podrezanie ukazoval svojou rukou pod krkom. Uvedená svedkyňa potvrdila aj skutočnosť, že poškodená mala zo správania sa obvineného strach aj v minulosti, pretože stávalo sa, že zo strachu prespávala u nej aj 2 - 3 noci. Pokiaľ ide o obsah dovolania, tento prokurátorka považuje za účelové, v snahe obvineného zbaviť sa viny a vyhnúť sa trestnej zodpovednosti.

Prokurátorka ďalej uviedla, že je potrebné stotožniť sa s odôvodnením napadnutého uznesenia, kde odvolací súd konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa správne dospel k záveru, že obvinený N. I. sa dopustil konania kladeného mu za vinu tak, ako je to uvedené v skutku napadnutého rozsudku a svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, pretože sa vyhrážal smrťou a ťažkou ujmu na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, čin spáchal závažnejším spôsobom konania na chránenej osobe - blízkej osobe.

Prokurátorka tiež konštatuje, že obvineným navrhované doplnenie dokazovania je potrebné považovať za nadbytočné, pretože vina obvineného bola jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná vykonanými dôkazmi pred súdom prvého stupňa.

Prokurátorka zastáva názor, že v danom prípade nie sú dané dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a taktiež ani jeden z ďalších dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Náležite bol zistený aj skutkový stav veci, pričom vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že skutok sa stal, tento je trestným činom a tohto sa dopustil obvinený N. I..

Pokiaľ ide o obsah dovolania, prokurátorka dovolanie považuje za účelové, v snahe obvineného zbaviť sa viny a vyhnúť sa trestnej zodpovednosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené prokurátorka navrhla, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky už niekoľkokrát vo svojich rozhodnutiach zdôraznil, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov. Predstavuje výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Dovolanie nie je určené k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa a dovolací súd nemôže tieto zistenia meniť, ani dopĺňať. Z vyššie citovaného ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je zrejmé, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne alebo neúplné skutkové zistenia. Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa.

Vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu obvinený namietal, správnosť skutkových zistení, pretože podľa jeho názoru skutkové zistenia nezodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. Podľa jeho názoru zo spáchania skutku ho usvedčuje jediné dôkazy, a to výpoveď poškodenej a svedkyne Bublovej, ktorú však považuje voči jeho osobe za zaujatú.

Táto námietka bola aj predmetom odvolania, s ktorou sa odvolací súd v odvolacom konaní zaoberal (str. 5 - 6 uznesenia Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 2To/87/2017). Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s týmto odôvodnením stotožňuje a v podrobnostiach naň poukazuje.

Z uvedeného je zrejmé, že obvinený namietal rozsah vykonaného dokazovania a spôsob jeho hodnotenia, čo dovolaním napadnúť nemôže. Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i) Trestného poriadku je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že skutková veta tak, ako bola ustálená, obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu, z ktorého bol obvinený právoplatne uznaný za vinného a jeho konanie bolo správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Zistený skutkový stav bol správne právne kvalifikovaný, pretože obvinený N. I. svojím konaním naplnil všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu (prečinu) nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného N. I. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.